

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 010641 13 Кж 2
Бања Лука, 28.01.2013. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгомира Миљевића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Слободана Милашиновића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.У. и М.В., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. у стицају са кривичним дјелом тјелесне повреде из члана 155. став 1. и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. Кривичног закона Републике Српске у односу на оптужену М.У., те кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 3. Кривичног закона Републике Српске у односу на оптуженог М.В., одлучујући о жалбама бранилаца оптужених, изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 13 Кв 3 од 22.01.2013. године, у сједници вијећа одржаној дана 28.01.2013. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалбе бранилаца оптужених М.У. и М.В., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 13 Кв 3 од 22.01.2013. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број: 11 0 К 010641 13 Кв 3 од 22.01.2013. године, продужен је притвор против оптужених М.У. и М.В. након потврђивања оптужнице Окружног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0013216 12 од 18.01.2013. године, којом се оптужена М.У. терети за извршење кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом тјелесне повреде из члана 155. став 1. и кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. истог закона, а оптужени М.В. за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 3. КЗ РС, тако да притвор по том рјешењу може трајати најдуже 2 (двје) године у односу на оптужену М.У., те 3 (три) године у односу на оптуженог М.В. од потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана донашења последњег рјешења о притвору. Притвор је против оптужене М.У. продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка а), в) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, у даљем

тексту: ЗКП РС), а против оптуженог М.В. из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка в) и г) ЗКП РС.

Против тог рјешења, благовремено су жалбе изјавили браниоци оптужених. Бранилац оптужене М.У., адвокат Н.В. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се према оптуженој укинути притвор.

Бранилац оптуженог М.В., адвокат Д.А. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбама, а и по службеној дужности да ли је на штету оптужених повређен Кривични закон, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС и сходној примјени одредбе члана 338. истог Закона, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основану сумњу као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, доводе у питање обе жалбе. Бранилац оптужене М.У. у жалби тврди да из потврђене оптужнице произилази да је оптужена М. починила кривично дјело тешке крађе из члана 232. став 1. тачка 1. КЗ РС, а не кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. КЗ РС, док жалба браниоца оптуженог М.В. оспорава основану сумњу да је овај оптужени починио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 3. КЗ РС.

Ти приговори су по оцјени овог суда неосновани. Ово ради тога што је побијано рјешење дало ваљане разлоге на којим доказима се заснива постојање основане сумње и на тим доказима је правилно заснован закључак о постојању основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора. Дакле, имајући у виду доказе, цијењене у рјешењу о продужењу притвора, из којих побијано рјешење изводи закључак о постојању основане сумње да је ооптужена М.У. починила кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. КЗ РС, те кривична дјела тешке крађе из члана 232. став 1. и тјелесне повреде из члана 155. став 1., а оптужени М.В. кривично дјело разбојништва из члана 233. став 3. КЗ РС, аргументима жалбе њихових бранилаца, није доведено у питање постојање основане сумње.

Надаље, жалбеним приговорима оба браниоца, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења нити ваљаност датих разлога, садржаних у образложењу побијаног рјешења како за постојање посебних притворских разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка в) и г) ЗКП РС у односу на оба оптужена, тако и за постојање посебног притворског разлога прописаног у члану 197. став 1. тачка а) ЗКП РС у односу на оптужену М.У..

Притворски разлог из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС у односу на оптужену М.У. образложен је наводима да је оптужена држављанин РС, гдје јој живе родитељи и друга родбина, тако да је породично везана за РС, па када се ове чињенице доведу у везу са начином извршења кривичних дјела, бројност кривичних дјела, посљедице кривичних дјела, а посебно смрт једне особе, у

цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора према овој оптуженој из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Када је ријеч о притворском разлогу из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС побијано рјешење и о томе даје ваљано образложење. Постојање овог притворског разлога образложено је наводима да је оптужени М.В. специјални повратник (шест пута осуђиван због кривичног дјела тешке крађе), да је за оптуженом М.У. расписана потјерница у РС, такође због кривичног дјела тешка крађа и чињеницом да су обоје оптужени незапослени и да немају сталне изворе прихода, што по правилном ставу првостепеног суда, оправдава бојазан да ће оптужени, уколико би се нашли на слободи, поновити кривично дјело.

Такође су неосновани и приговори жалби бранилаца оптужених да није било мјеста продужењу притвора против оптужених из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је дало исцрпно и ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак оптужених на слободи представљало ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за овај притворски разлог, прихвата и овај суд. Све околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужених на слободу, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

Из свих наведених разлога жалбе бранилаца оптужених нису основане, па је ваљало те жалбе одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Драгомир Миљевић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић